

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

Î N C H E I E R E

cu privire la inadmisibilitatea recursului

în cauza civilă

Iaroslav Istrate și Natalia Bumbu împotriva lui Ion Breahna

(repararea prejudiciului material și moral)

împotriva deciziei din 2 aprilie 2024 a Curții de Apel Chișinău,

(Dosarul nr. 2ra-900/24

NR. PIGD 2-22167239-01-2ra-23072024)

Recursul este vădit neîntemeiat. Dezacordul recurenților cu decizia instanței de apel nu constituie temei de casare a acesteia.

Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. T. Balan)
Curtea de Apel Chișinău (jud. N. Budăi, M. Anton, I. Dutca)

21 octombrie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului declarat de Iaroslav Istrate și Natalia Bumbu, reprezentați prin avocatul Iaroslav Istrate,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Diana Stănilă, *Președinte*,
Ana Cucerescu,
Gheorghe Stratulat, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 14 noiembrie 2022 Iaroslav Istrate și Natalia Bumbu au depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Ion Breahna, solicitând repararea prejudiciului material de 88 150 de lei, a prejudiciului moral de câte 10 000 de lei pentru fiecare și compensarea cheltuielilor de judecată.

2. În motivarea acțiunii, reclamanții au indicat că, în aprilie 2022, au convenit cu pârâtul Ion Breahna transportarea a cinci colete cu haine noi, destinate uzului personal, din Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord în Republica Moldova. Potrivit înțelegerii, pârâtul urma să asigure transportarea și îndeplinirea formalităților vamale, iar reclamanții urmau să îi achite, la destinație, serviciile de transport și cheltuielile de vămuire.

3. Reclamanții au susținut că, la 24 aprilie 2022, pârâtul a preluat personal cele cinci colete și actele de achiziție a hainelor. La 26 aprilie 2022, acesta i-a informat telefonic că bunurile au fost ridicate de autoritatea vamală ca urmare a nedeclarării mărfurilor transportate, printre care se aflau și seturi de ceai, cutii cu ceai și un calculator portabil. Totodată, pârâtul i-ar fi asigurat că va repara prejudiciile cauzate.

4. Reclamanții au indicat că, la 26 aprilie 2022, în jurul orei 06:00, Ion Breahna s-a prezentat la postul vamal Leușeni, pe sensul de intrare în Republica Moldova, conducând un automobil de model Mercedes-Benz, cu numărul de înmatriculare xx (xx). În urma controlului vamal, mărfurile nedeclarate, inclusiv articolele vestimentare și încălțăminte din coletele reclamanților, au fost ridicate în baza ordonanței și a procesului-verbal întocmite de agentul constatatator Alexandru Draganel, inspector principal al Biroului vamal Centru, fiind înregistrat materialul contravențional nr. 2017 din 26 aprilie 2022.

5. Reclamanții au menționat că, la 13 iunie 2022, au solicitat recunoașterea lor în calitate de victime în cadrul procesului contravențional. Ulterior, au fost întocmite procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia asupra cazului de contravenție vamală nr. 5201/22 din 16 iulie 2022, prin care Ion Breahna a fost

recunoscut vinovat de săvârșirea contravenției prevăzute de art. 287 alin. (1) din Codul contravențional și sancționat cu amendă de 600 de unități convenționale, echivalentul a 30 000 de lei, iar bunurile reclamanților au fost confiscate în folosul statului.

6. Prin acțiunile pârâtului au fost lipsiți de bunurile personale, suferind un prejudiciu material de 88 150 de lei, valoare stabilită prin raportul de evaluare din 25 mai 2022, întocmit de specialiștii Secției reglementări tarifare și netarifare a Biroului vamal Centru.

7. De asemenea, reclamanții au indicat că, la 29 septembrie și la 27 octombrie 2022, i-au expediat pârâtului notificări prin care au solicitat soluționarea amiabilă a litigiului. Întrucât aceste demersuri, precum și solicitările telefonice au rămas fără rezultat, s-au adresat instanței de judecată.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

8. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 18 octombrie 2023, acțiunea depusă de Iaroslav Istrate și Natalia Bumbu împotriva lui Ion Breahna a fost respinsă ca neîntemeiată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

9. La 3 noiembrie 2023, Iaroslav Istrate și Natalia Bumbu au declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 18 octombrie 2023, solicitând casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

10. Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 2 aprilie 2024, apelul declarat de Iaroslav Istrate și Natalia Bumbu a fost respins, și menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 18 octombrie 2023.

11. Instanța de apel a reținut că Iaroslav Istrate și Natalia Bumbu aveau obligația să dovedească existența raportului contractual invocat drept temei pentru repararea prejudiciului. A constatat însă că la dosar nu a fost prezentat un contract de transport sau un alt contract încheiat cu Ion Breahna privind transportarea coletelor cu haine din Regatul Unit în Republica Moldova.

12. Instanța de apel a respins argumentul potrivit căruia, în situații similare, nu se încheie contracte scrise, apreciind că această împrejurare nu justifică încasarea sumelor pretinse. A subliniat că angajarea răspunderii contractuale presupune

stabilirea obligațiilor asumate și a neexecutării sau executării necorespunzătoare a acestora.

13. Prin raportare la art. 45 alin. (1) din Codul contravențional, instanța de apel a menționat că persoana prejudiciată prin contravenție își poate valorifica pretențiile în procedură civilă. Totodată, a constatat că reclamanții nu au avut calitatea de participanți în procesul contravențional, cererile lor privind recunoașterea în calitate de victime și restituirea bunurilor fiind respinse.

14. Instanța de apel a apreciat că reclamanții nu au prezentat probe pertinente și admisibile, în sensul art. 121 și 122 din Codul de procedură civilă, care să confirme circumstanțele invocate în susținerea pretențiilor privind repararea prejudiciului material.

15. Referitor la prejudiciul moral, instanța de apel a reținut, prin prisma art. 2036 și 2037 din Codul civil, că repararea acestuia presupune lezarea unor drepturi personale nepatrimoniale sau existența unui caz expres prevăzut de lege. Întrucât reclamanții nu au demonstrat existența unui prejudiciu moral cauzat prin acțiunile lui Ion Breahna, instanța a confirmat soluția de respingere a acestei pretenții.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

16. La 23 iulie 2024, Iaroslav Istrate și Natalia Bumbu, reprezentați prin avocatul Iaroslav Istrate, au depus recurs împotriva deciziei din 2 aprilie 2024 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu emiterea unei noi decizii de admitere integrală a acțiunii.

17. În esență, în argumentarea recursului, cu reiterarea motivelor de fapt și de drept expuse anterior, recurenții au menționat că decizia contestată este neîntemeiată și arbitrară în partea referitoare la respingerea pretențiilor privind repararea prejudiciului material și moral.

18. Recurenții au invocat că instanțele inferioare au examinat greșit acțiunea prin prisma răspunderii contractuale, deși aceasta a fost întemeiată pe răspunderea delictuală pentru prejudiciul cauzat prin contravenție. Au subliniat că lipsa unui contract scris de transport nu îl exonerează pe Ion Breahna de obligația de reparare a prejudiciului.

19. Totodată, făcând trimitere la art. 1432 din Codul civil, recurenții au menționat că lipsa scrisorii de trăsură nu afectează valabilitatea contractului de transport. Au susținut că între părți a existat o înțelegere verbală privind transportarea și vămuirea coletelor, pentru un tarif de 2,5 lire sterline per kilogram, care includea și cheltuielile de vămuire.

20. Au menționat că intimatul a preluat personal cele cinci colete și actele de achiziție, cunoștea conținutul acestora și mai transportase anterior bunuri pentru ei. Aceste împrejurări confirmă prestarea unui serviciu de transport contra cost și infirmă susținerea intimatului că ar fi preluat ocazional bunurile, fără a cunoaște conținutul lor.

21. De asemenea, au susținut că prejudiciul a fost cauzat prin nedeclararea bunurilor la controlul vamal, faptă pentru care Ion Breahna a fost sancționat prin decizia din 16 iulie 2022, pe care nu a contestat-o. Au precizat că ridicarea și confiscarea bunurilor au constituit consecința contravenției comise de intimat, iar nu a pretinsului refuz al Nataliei Bumbu de a achita taxele vamale.

22. Sub aspectul răspunderii delictuale, recurenții au invocat întrunirea cumulativă a faptei ilicite, vinovăției, prejudiciului și legăturii de cauzalitate. Au susținut că actele procesului contravențional și probele privind valoarea bunurilor confiscate confirmă prejudiciul material de 88 150 de lei și justifică repararea acestuia potrivit art. 1998 și 2025 din Codul civil.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

23. Art. 434 alin.(1) – (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.”

24. Art. 433 alin.(1) lit. a) și f) din Codul de procedură civilă:

„Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care: f) recursul este vădit neîntemeiat.

25. Art. 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

26. Art. 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„Judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs, legalitatea hotărârii contestate prin prisma temeiurilor prevăzute la art. 432. Instanța invocă, din oficiu, neatragera în proces a persoanelor ale căror drepturi sunt lezate prin hotărâre.”

27. Art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

28. Sub aspectul termenului de declarare a recursului, Completul de judecată menționează că, Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei în ședință publică la 2 aprilie 2024, decizia integrală fiind expediată recurenților la 4 iunie 2024 (f.d. 238, Vol. I). Prin urmare, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că recursul declarat la 23 iulie 2024, se consideră depus în termenul stabilit de art. 434 din Codul de procedură civilă.

29. Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (1) lit. a)-f) și alin. (2) din Codul de procedură civilă. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

30. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului urmează să însușească în condițiile Codului de procedură civilă exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

31. Completul Curții Supreme de Justiție notează, că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

32. Or, dezacordul recurenților cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei contestate, iar, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are un caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

33. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție remarcă că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele ierarhic inferioare. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

34. Completul de judecată notează că în esență, argumentele recursului tind la o reapreciere a circumstanțelor de fapt și a probelor deja examinate de instanța de apel. Din motivarea deciziei contestate rezultă că instanța de apel a reținut lipsa unui contract de transport între părți, respingerea cererilor reclamanților privind recunoașterea în calitate de victime în procesul contravențional și lipsa unor probe suficiente pentru admiterea pretențiilor privind repararea prejudiciului material și moral.

35. Prin urmare, criticile formulate nu relevă erori de drept care să pună la îndoială legalitatea concluziilor instanței de apel, ci exprimă dezacordul părților cu aprecierea probelor și soluția adoptată.

36. În această ordine de idei, se reține că decizia instanței de apel a fost pronunțată în temeiul probelor legal administrate și al unei interpretări conforme a normelor legale incidente. Iar raționamentele instanței de apel sunt clare și coerente, reflectând o legătură directă între situația de fapt și dispozițiile legale aplicabile.

37. Din considerentele expuse, Completul de judecată conchide că cererea de recurs nu întrunește condițiile de admisibilitate prevăzute de lege și consideră recursul ca fiind vădit neîntemeiat.

38. În conformitate cu art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 alin. (1) lit. f) și art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Consideră inadmisibil recursul declarat de Iaroslav Istrate și Natalia Bumbu, reprezentați prin avocatul Iaroslav Istrate.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Diana Stănilă

Judecători

Ana Cucerescu

Gheorghe Stratulat